

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 iunie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Toma Nadejda,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ștefan în numele inculpatului, prin care solicită casarea sentinței Judecătorei Anenii Noi din 04 mai 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui

Moraraș Stanislav XXXXX, născut la XXXXX,
*originar din XXXXX, fără loc
permanent de trai.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 02.03.2021 – 04.05.2021;

2. instanța de apel: 05.07.2021 – 21.12.2021;

3. instanța de recurs: 25.03.2022 – 22.06.2022.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi, sediul Central din 04 mai 2021, **Moraraș Stanislav XXXXX** fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 171 alin.(3) lit. b) Cod penal la 14 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 208 alin. (1) Cod penal la 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Moraraș Stanislav i-a fost stabilită pedeapsa definitivă - 19 (nouăsprezece) ani închisoare, cu executare acesteia în penitenciar de tip închis.

S-a încasat din contul lui Moraraș Stanislav în beneficiul statului cheltuieli judiciare în cuantum de 320,00 lei (trei sute douăzeci lei).

Acțiunea civilă înaintată de Vacari Zinovia împotriva lui Moraraș Stanislav cu privire la repararea prejudiciului material și moral cauzat prin infracțiune și încasarea cheltuielilor de judecată s-a admis parțial.

S-a încasat de la Moraraș Stanislav în beneficiul lui Vacari Zinovia suma de 33 942,00 lei cu titlu de prejudiciu material, suma de 2 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total suma de 39 942,00 (treizeci și nouă mii nouă sute patruzeci și doi) lei, în rest acțiunea civilă s-a respins ca neîntemeiată.

A fost hotărâtă soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, **Moraraș Stanislav**, în perioada de la 8 martie 2020 până în luna mai 2020, aflându-se în locuința Nataliei Calmîc, amplasată în s. Hîrbovăț, r-l Anenii Noi, urmărind scopul satisfacerii poftelor sale sexuale, cunoscând cu certitudine despre vârsta fragedă a XXXXX, a.n. XXXXX și anume despre faptul, că aceasta nu a împlinit vârsta de 14 ani, fapt ce exclude conceperea directă a consimțământului acesteia din considerentul lipsei de maturitate psihică, înțelegând că acțiunile lui pot duce la deformarea personalității și traumatizarea stării psiho-emoționale, aducând-o în stare de ebrietate alcoolică și folosindu-se de imposibilitatea ei de a opune rezistență și a-și exprima liber voința sa, exercitând asupra copilului diverse presiuni psihologice, exprimate prin convingere și promisiuni, în repetate rânduri a întreținut cu aceasta rapoarte sexuale forțate.

Tot el, în perioada 12.04.2020-06.05.2020, împreună și după o înțelegere prealabilă cu minora XXXXXX, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns în domiciliul Zinoviei Vacari, amplasat în s. Hîrbovăț r. Anenii Noi, de unde pe ascuns au sustras bunuri în valoare totală de 36 662 lei, cauzând părții vătămate o daună materială considerabilă în valoare totală de 36 662 lei.

Tot el, în perioada 12.04.2020-06.05.2020, având vârsta mai mare de 18 ani și cunoscând cu certitudine că XXXXX a.n. 2007 este minoră, a atras-o și a îndemnat-o la săvârșirea infracțiunii de furt din domiciliul Zinoviei Vacari.

Astfel, acțiunile lui Moraraș Stanislav au fost încadrate juridic, în baza art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal - „*violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere psihică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a-și exprima voința, comis asupra unei persoane minore în vârstă de până la 14 ani*”, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal – „*furtul*,

adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile”, precum și în baza art. 208 alin. (1) Cod penal - „atragerea minorului la activitate criminală, săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani”.

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, împotriva acesteia au declarat apeluri:

3.1 Avocatul Șevciuc Ștefan în numele inculpatului Moraraș Stanislav, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Moraraș Stanislav să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

În argumentarea apelului declarat apărătorul a invocat că prima instanță nu a examinat obiectiv și sub toate aspectele cauza penală, dând o apreciere eronată probelor apărării și acordând prioritate probelor administrate de către acuzatorul de stat.

Astfel, apelantul a susținut că Calmîc Natalia cu ajutorul fiicei sale minore XXXXX a încercat să se răzbune pe inculpat din motiv că a refuzat să recunoască un furt pe care nu l-a săvârșit, însă care a fost comis de către Calmîc Natalia și fiica minoră a acesteia. Ulterior, după ce a fost săvârșit furtul, Calmîc Natalia a relatat că bunurile sustrase au fost dăruite fiicei mai mari, care locuiește în Chișinău.

A evidențiat că XXXXX avea o frică enormă de mama sa, deoarece Calmîc Natalia o bătea cu cruzime destul de des, fapt recunoscut de către aceasta în ședința de judecată și confirmat de martorul Vizîi Andrei. Respectiv, Calmîc Natalia avea o influență psihologică asupra fiicei sale minore și a obligat-o să facă declarații mincinoase despre un viol care nu a avut loc niciodată.

La fel a invocat că învinuirea înaintată lui Moraraș Stanislav este una neclară, care conține divergențe și circumstanțe de acuzare care se contrazic și se exclud reciproc, adică este una dubioasă, iar instanța de judecată nu este în drept să completeze învinuirea cu circumstanțe care ar justifica-o și care ar agrava situația inculpatului, și să-și întemeieze soluția pe presupuneri și dubii.

În opinia apărătorului, declarațiile martorilor audiați pe cauza dată nu sunt veridice și nu pot fi puse la baza unei hotărâri de condamnare. În speță nu au fost prezentate probe utile și pertinente, care ar fi dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii încriminate, ultima fiind bazată în exclusivitate pe presupuneri care nu pot sta la baza emiterii unei sentințe de condamnare, iar toate dubiile neînclăturate în condițiile legii urmează a fi interpretate în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

3.2. Avocatul Pucas Ina în numele părții vătămate Vacari Zinovia, care a solicitat casarea parțială a sentinței în latura civilă, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii civile depuse de Vacari Zinovia și încasarea din contul inculpatului Moraraș Stanislav în beneficiul părții vătămate Zinovia Vacari a sumei de 44 002 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat, și sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral

cauzat.

În motivarea apelului a invocat că, în cadrul urmăririi penale o parte din bunurile sustrase în valoare de 2 720 lei au fost restituite părții vătămate.

Astfel, în urma acțiunilor ilegale ale lui Moraraș Stanislav, părții vătămate i-a fost cauzat prejudiciul material în sumă totală de 44 002 lei. Persoanele care au pătruns în gospodăria și locuința părții vătămate au deteriorat gardul, geamul, lăcata de la ușa de intrare, lăcata de la ușa de interior din odaia unde se păstrau bunurile sustrase, au vărsat în casă produse chimice și au distrus covorul din casă, cauzându-i părții vătămate prejudiciul pe care îl estimează la 10 000 lei.

Mai mult ca atât, precizează că prin acțiunile sale culpabile inculpatul a cauzat părții vătămate și prejudiciul moral, care se manifestă prin stare de stres și frustrare ținând seama de împrejurările în care s-a comis infracțiunea, vârsta și starea de sănătate a părții vătămate, care s-a înrăutățit după ce a aflat despre comiterea infracțiunii în cauză. Inculpatul nu a manifestat nici un pic de compasiune, până în prezent nu și-a cerut scuze și nu a reparat prejudiciul cauzat.

A menționat că acest fapt urma să fie luat în considerație de instanță la aprecierea prejudiciului moral necesar de încasat pentru suferințele suportate de partea vătămată Vacari Zinovia pe care le apreciază în valoare de 20 000 lei, fapt ignorat de instanța de fond.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța în sensul dat, instanța de apel, analizând și apreciind sistemul de probe scrise acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le-a apreciat ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, și că acestea coroborează inclusiv și cu declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați pe caz. Probele în cauză, cumulate și coroborate între ele, combat declarațiile inculpatului, dar și argumentele expuse în cererea de apel, astfel că, instanța a stabilit cu certitudine comiterea de către inculpatul Moraraș Stanislav a infracțiunilor prevăzute la art. art 171 alin.(3) lit. b), 186 alin. (2) lit. b), c), d), 208 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în pofida faptului că inculpatul Moraraș Stanislav nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia de comiterea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral prin următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate minore Calmîc Natalia, declarațiile părții vătămate minore XXXXX, declarațiile martorilor Vîzîi Andrei, Zublic Ghenadii, Ceban Valentina, precum și prin prin mijloacele materiale de probă anexate la dosarul penal și anume: *Raportul de evaluare psihologică nr. 423 din 07.10.2020*, elaborat de către psihopedagogul SAP Bîrsan Tatiana, (f.d. 40-42), *Raportul de Expertiză*

Judiciară nr. 202002P1589 din 01.07.2020 (f.d. 40-42); procesul-verbal de cercetare la fața locului, acțiune procesuală efectuată la 06 mai 2020 (f.d. 18); procesele-verbale de confruntare: din 03.08.2020, cu participarea învinuitului Moraraș Stanislav și a martorului XXXXX, în cadrul căreia învinuitul a "refuzat să participe" (f.d. 49); din 04.08.2020, cu participarea învinuitului Moraraș Stanislav și a martorului Vîzii Andrei, în cadrul căreia participanții și-au menținut declarațiile depuse (f.d. 50), precum și din 07.09.2020, cu participarea învinuitului Moraraș Stanislav și a martorului Calmîc Natalia, în cadrul căreia participanții și-au menținut declarațiile depuse (f.d. 52); procesele - verbale de ridicare: din 04.06.2020, prin care de la Vîzii Andrei a fost ridicat un centru muzical de model Samsung (f.d. 55), din 18.06.2020, prin care de la XXXXX a fost ridicată o geantă, haine militare, detergenți și parfumuri (f.d. 64); procesele verbale de examinare a obiectelor: din 09.06.2020, prin care a fost examinat un centrul muzical de model Samsung (f.d. 58), din 27.07.2020, prin care au fost examinate o geantă, haine militare, parfumuri și detergenți (f.d. 67); procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 25.06.2020, cu participarea martorului XXXXX, în cadrul căreia s-a relatat circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea de furt de către Moraraș Stanislav (f.d. 40).

Instanța de apel a menționat că toate aceste probe au fost minuțios analizate și coraborate de către instanța de fond în cadrul cercetării judecătorești și verificate în cadrul ședinței în instanța de apel, nefiind depistate careva divergențe esențiale între declarațiile părții vătămate minore, reprezentantului legal și a martorilor, ele fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, fiind veridice și consecvente pe tot parcursul procesului penal, iar inculpatul Moraraș Stanislav nu a prezentat nici o explicație plauzibilă privitor la circumstanțele săvârșirii faptei. Poziția acestuia s-a limitat la unele declarații de natură generală și negare a circumstanțelor de fapt stabilite și demonstrate în ședință de judecată.

Așadar, instanța de apel a menționat că deși inculpatul Moraraș Stanislav nu și-a recunoscut vina, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (3) lit. b) Cod penal a fost dovedită prin declarațiile părții vătămate minore XXXXX care a relatat că *„împreună cu Moraraș Stanislav au avut relații sexuale. Când au avut loc relațiile, era servită și nu înțelegea nimic.*

Concomitent, declarațiile părții vătămate minore coincid cu circumstanțele relatate de reprezentantul părții vătămate Calmîc Natalia, precum și de martorul Zubliuc Ghenadii, care au indicat asupra faptului că *„fiica sa i s-a destăinuit că, Moraraș și-a bătut joc de ea, că florile și rachiul adus la 08.03.2020 erau ale lui Moraraș și că el atunci a violat-o. După ce fiica ei se liniștise, Moraraș tot timpul o telefona și o dată a auzit că el i-a spus fiicei c] chiar a avut cu ea raport sexual și ea a spus că a avut raport sexual cu el, precum și a aflat abia în luna septembrie-octombrie de la Victoria că a fost în deal cu Moraraș și s-a folosit de moment și s-a*

bătut joc de ea, adică că a avut relații sexuale forțate, ea spunea că erau serviți și au avut raport sexual. Era speriată. Un timp oarecare, a stat la domiciliul lui Victoria că îi amenința Moraraș că va veni acasă și o să-i bată. Victoria plângea și se temea de el”.

De asemenea, instanța de apel a conchis și asupra vinovăției inculpatului Moraraș Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de către două persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune considerabile*, precum și în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.208 alin.(1) Cod penal, adică *atrageră a minorilor la activitatea criminală săvârșită de o persoană care a atins vârsta de 18 ani*.

În acest sens instanța de apel a reținut ca fiind pertinente, concludente și utile declarațiile părții vătămate minore XXXXX care a fost audiată în ședință de judecată, potrivit cărora *„ea a avut frică de el și a fost cu el într-o casă și au sustras lucruri”*.

În speță, inculpatul Moraraș Stanislav nu doar că cunoștea despre faptul că, XXXXX are vârsta minoratului, ci intenționat a atras-o la săvârșirea infracțiunii de furt din domiciliul părții vătămate Vacari Zinovia.

Declarațiile în cauză s-au confirmă și prin declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Calmîc Natalia, care în ședință de judecată a declarat că *„Moraraș i-a spus să meargă cu XXXXX la o casă, iar ea a crezut că vor dormi acolo. Ulterior, Moraraș și cu Victoria au venit dimineața, având cu ei două căști de la motocicletă și umbrele. Moraraș a învinovățit-o pe ea de furt, după ce ea a aflat de relația lui cu fiica sa. Ei au venit cu căști de la motocicletă”*.

La fel, instanța de apel a statuat că vinovăția lui Moraraș Stanislav în săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. art. 186 alin. (2) lit. b), c), d), 208 alin. (1) Cod penal, s-a confirmat și prin procesele-verbale de ridicare din 04.06.2020, prin care de la Vîzii Andrei a fost ridicat un centru muzical de model Samsung, ce a fost sustras de inculpatul Moraraș Stanislav împreună cu minora XXXXX din domiciliul lui Vacari Zinovia și a fost adus de inculpat la domiciliul martorului Vîzii Andrei (f.d. 55), iar prin procesul-verbal de ridicare din 18.06.2020, de la XXXXX au fost ridicate bunurile sustrate împreună cu Moraraș Stanislav, și anume: o geantă, haine militare, detergenți și parfumuri (f.d. 64).

Concomitent, reieșind din procesul - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii, din 25.06.2020, în care a participat minora XXXXX, au fost relatate detaliat circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea de furt de către Moraraș Stanislav împreună cu minora XXXXX (f.d. 40-41).

Astfel, potrivit actului în cauză, XXXXX s-a deplasat împreună cu Moraraș Stanislav la domiciliu lui Vacari Zinovia, au pătruns în mod repetat în zile diferite pe timp de noapte în casa acesteia, de unde au sustras mai multe bunuri, printre care: scurte, produse alimentare, parfumuri, căști de protecție, detergenți și covor de perete pe care le-au deplasat la domiciliul său și le-a depozitat în podul casei. Ulterior au mai sustras o

geantă cu produse alimentare, precum și alcool. O parte din bunuri le-au dus vecinilor Gotca Svetlana și Vasile, iar centrul muzical, geanta cu produse alimentare, o formă militară și detergenți le-au dus la Vîzîi Andrei. Restul bunurilor au rămas acasă la XXXXX, cărora Moraraș Stanislav le-a dat foc, lăsându-și doar câteva haine pentru a le îmbrăca.

Prin urmare, instanța de apel a acordat o apreciere critică argumentelor inculpatului în partea în care a invocat că nici nu știe de la cine s-a furat și nici unde se află locul săvârșirii infracțiunii de furt, or argumentul dat a fost combătut prin cumulul de probe acumulat în prezenta cauză penală.

Cât privește individualizarea pedepsei penale stabilită inculpatului Moraraș Stanislav, instanța de apel a reiterat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 76, 77, 75 Cod penal și anume: de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și, de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, aplicând o pedeapsă în limite legale, echitabilă și proporțională faptei comise.

Referitor la apelul declarat de către avocatul Ina Pucas în numele părții vătămate Vacari Zinovia prin care solicită încasarea în beneficiul părții vătămate Vacari Zinovia a sumei de 44 002 lei cu titlu de prejudiciu material cauzat și sumei de 20 000 lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat în urma comiterii infracțiunii, instanța de apel a considerat că acesta este nefondat.

Instanța de apel a menționat că în cadrul cercetării judecătorești, s-a stabilit că, prin acțiunile de sustragere săvârșite de Moraraș Stanislav în privința părții vătămate Vacari Zinovia, ultimei i s-a cauzat un prejudiciu material în mărime de 33 942 lei, fapt ce reiese din diferența prejudiciului material stabilit în rechizitoriu de 36 662 lei și prejudiciul material ce a fost restituit la etapa de urmărire penală părții vătămate Vacari Zinovia în mărime de 2 720 lei.

Referitor la cuantumul prejudiciului material în mărime de 10 000 lei pentru distrugerea bunurilor, instanța de apel a reiterat că aceasta în mod justificat a fost respinsă ca fiind neîntemeiată, întrucât cuantumul indicat a fost estimat în mod subiectiv de către partea vătămată, fără a fi prezentate careva înscrisuri probatoare cu privire la bunurile deteriorate, cât și costul acestora pe care-l solicită să-i fie compensat.

În ceea ce privește prejudiciu moral cauzat în urma comiterii infracțiunii, instanța de apel a reținut că instanța de fond în mod corect a dispus de a încasa cu titlu de prejudiciu moral de la inculpat în beneficiul lui Vacari Zinovia suma de 2 000 lei, deoarece suma solicitată de 20 000 lei, este una vădit exagerată, în raport cu infracțiunea comisă.

De asemenea, instanța de apel a reținut că întemeiat au fost compensate părții vătămate Vacari Zinovia din contul inculpatului Moraraș Stanislav, cheltuielile de asistență juridică suportate conform bonului de plată Seria QL nr. XXXXX din 01.03.2021 în mărime de 4 000 lei, în rest acțiunea civilă fiind respinsă ca neîntemeiată.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către *avocatul Șevciuc Ștefan în numele inculpatului*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatului de sub învinuirea în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. art. 171 alin. (3) lit. b), 208 alin. (1), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

În susținerea recursului declarat, avocatul Șevciuc Ștefan a evidențiat următoarele motive:

- instanțele de fond nu a dorit să ia în considerare motivele invocate de apărare, mai mult ca atât, le-a respins ca nefondate apreciindu-le critic, susținând cu orice preț argumentele învinuirii;

- pe parcursul cercetării judecătorești inculpatul Moraraș Stanislav a menționat precum că nu ar fi comis infracțiunea ce i se incriminează, deoarece în ziua când a fost comisă această infracțiune el se afla la serviciu;

- organul de urmărire penală și-a argumentat poziția sa în exclusivitate pe declarațiile părții vătămate minore XXXXX, care au fost controversate și neobiective, cu divergențe și neclarități privitor la circumstanțele cauzei, fiind în contradicție cu declarațiile martorului apărării și a inculpatului;

- în susținerea celor relatate de către partea vătămată au fost reținute declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate, Calmîc Natalia, care însă este o persoană cointereseată și care nu a fost martor ocular la cele întâmplate;

- la audierea părții vătămate minore XXXXX, niciodată nu a fost invitată pentru participare partea apărării, fiind lipsită de posibilitatea de a pune întrebări, care consideră că au o importanță pentru elucidarea tuturor circumstanțelor pe cauza dată;

- se pune la îndoială veridicitatea declarațiilor părții vătămate minore XXXXX. Cum putea un copil de 13 ani (la moment) să fie violată și niciodată să nu spună părinților despre acest lucru, sau părinții să nu observe careva schimbări în comportamentul ei, chiar și schimbări fiziologice. Probele prezentate în sprijinul învinuirii dovedesc nevinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct. 11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, pe motiv că decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Din conținutul cererii declarate, se atestă că recurentul nu a invocat nici un temei pentru recurs, însă acesta critică decizia contestată în latura penală, considerând că instanțele de fond greșit au apreciat probele administrate de către partea acuzării și neîntemeiat au respins probele apărării.

Analizând decizia atacată în coraport cu argumentele recurentului, instanța de recurs ordinar conchide că acestea nu și-au găsit confirmare în prezenta cauză penală.

Or, la examinarea cauzei, instanța de apel a respectat prevederile art. 414 alin. (1) și (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, pronunțându-se în decizia adoptată asupra tuturor motivelor invocate de apelant, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În acest sens, Colegiul penal atestă că la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101 și 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței prin care inculpatul Moraraș Stanislav a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. art. 171 alin. (3) lit. b), 208 alin. (1), 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Având în vedere criticele expuse în cererea de recurs, Colegiul penal constată că în esență, recurentul a manifestat dezacordul cu soluția instanței de apel prin prisma aprecierii probelor înfăptuită de către această instanță, abordând o apreciere proprie, care în concluzia recurentului ar fi una justă și corectă.

Însă, instanța de apel a judecat cauza vizată prin examinarea multilaterală a tuturor probelor, unele probe fiind motivat respinse, iar altele acceptate (*a se vedea pct. 4.1. din prezenta decizie*). Pe cale de consecință, alegațiile precum că partea vătămată minoră nu a fost violată, întrucât părinții acesteia nu au observat modificări comportamentale la copilul lor și că în ziua comiterii infracțiunii inculpatul se afla la serviciu, constituie argumente formale, fără careva suport legal, ce nu sunt capabile să răstoarne probatoriul

administrat în prezenta cauză penală, or, printr-o simplă afirmație nu este posibil de conchis asupra nevinovăției persoanei.

Cât privește critica prin care se afirmă că partea apărării a fost lipsită de dreptul de a pune întrebări părții vătămate minore, Colegiul penal, atestă că la judecarea cauzei în prima instanță, potrivit procesului verbal al ședinței de judecată din 15.04.2021, procurorul pe caz a solicitat instanței audierea părții vătămate minore în lipsa inculpatului în baza art. 113 Cod de procedură penală, pe când avocatul inculpatului, Șevciuc Ștefan, nu a contestat acest fapt, lăsând la discreția instanței modalitatea de audiere a părții vătămate (f.d. 65). La fel, urmează a fi respins ca nefondat și argumentul prin care recurentul critică reținerea declarațiilor reprezentantului legal al părții vătămate minore, pe motiv că aceasta nu este un martor ocular, dar parte cointereseată pe dosar, or, la stabilirea vinovăției inculpatului Moraraș Stanislav au fost cercetate și alte probe materiale, inclusiv declarațiile altor martori audiați pe caz, care coroborează cu declarațiile părții vătămate minore și cele ale reprezentantului legal al acesteia.

Sub aspectele enunțate, Colegiul penal este solidar cu soluția instanței de apel și conchide că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, iar din aceste considerente recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Șevciuc Ștefan în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 decembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Moraraș Stanislav XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **28 iulie 2022**.

Președinte:

Toma Nadejda

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana